

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quantum temous requiratur ad præscribendum contra Ecclesias?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

Quanto tempore praescribantur res mobiles, & immobiles, contra privatos?

Res mobiles (qua loco moveri possunt) praescribuntur triennio cum titulo, & bona fide. *L. Vnica Cod. De usucap. transfer.* nisi sint res futuæ, quarum vitium nondum purgatum est, qua non praescribuntur, nisi triginta annorum spacio, quod tempus etiam requirit ad prescriptionem aliarum rerum mobilium, si sine titulo usucapiantur, ut colligitur ex *L. Sicut 3. & L. Si quis 8. Cod. De prescript. 30. vel 40. ann.* Res vero immobiles, qua loco moveri non possunt, ut sunt fundi, prædia, domus, & similia, inter praesentes, qui in eadem scilicet civitate, vel ejusdem territorio, ac sub eodem regimine habitant, praescribuntur cum titulo decem annis; inter absentes, qui in diversis scilicet territorialis, aut sub diverso regimine habitant, viginti annis; sine titulo vero, tam inter absentes, quam praesentes triginta annis, si sint res privatorum. Si vero prescriptio fiat absente per partem temporis praesidente, & per aliam partem praesente, servanda est proportio absentie & praesentie, ita tamen, ut anni absentie duplicentur, veluti si quis per quinque annos praesens sit, qui rem immobilem usucapit, reliquo tempore vero sit absens, quindecim anni ad praescribendam talem rem requirantur.

Pirking, Compend.

§. III.

Quantum tempus requiratur ad praescribendum contra Ecclesiæ?

Ad praescribenda bona mobilia, & contra Ecclesiam Romanam, sufficit triennum, cum circa hæc specialia Ecclesiæ concessa privilegia non legantur; ad praescribendum autem bona immobilia & jura Ecclesiæ, Monasteriorum, Hospitalium, aut aliorum locorum piorum &c. quidquid sit de jure antiquo, hodie requiruntur 40. anni de jure ordinario (& ex specialibus privilegijs ad praescribendum bona immobilia Religiosorum S. Benedicti, & cum his communicantium, quoad hoc privilegium, 60. anni) ut patet ex c. de quarta. 4.c. ad ann. res. 6. & c. illud autem 8. h.t. ob speciali-lem his locis & causis concessum favorem, ita tamen, ut si res eadem, qua praescribitur, prius per tempus aliquod privati fuerit, postea in Ecclesiam transferatur, ea servetur propositio, ut tempus quidem illud, quo contra privatum praescribitur, computetur, addatur vero tantum temporis, quantum illi deest, juxta Ecclesiæ privilegium, complendo scil. prescriptionem intra 20. annos, si contra privatum v. g. per 5. annos compita sit, dimidiam scil. partem temporis habendo ex usucacione contra privatum, & alteram dimidiam partem accipiendo ex usucacione contra Ecclesiam. Excipitur tam ē ab hoc jure communī quadrageneriæ contra Ecclesiam prescriptionis casus specialis, quo jura alicuius Ecclesiæ ab hereticis vel Schismatis recuperatae, & ad fidem Catholicam conversæ ab Episcopo v. g. convertente intra triennium

pra-

Aaa

praescribuntur, prout deciditur in c. *Placuit i. b. t.* ob favorem scil. fidei, & ad excitandam Episcoporum diligentiam, si in culpabili mora convertendae talis plebis proprius Episcopus fuerit.

Ad praescribenda bona immobilia & jura ad Ecclesiam Romanam pertinentia requiritur tempus centum annorum, prout sumitur ex c. *Ad audientiam i. b. t.* &c. *Cum vobis i. e. eodem.* quod privilegium centenaria præscriptionis etiam alijs indirecte & in consequentiā prodesset potest, quatenus jus habent ab Ecclesia Romana, & huic præjudicantur, prout etiam colligitur ex c. *Dilecta. 4.* de confirm. utili. Et quamvis contra ea, quæ de jure Divino, quoad supremam jurisdictionem & potestatis plenitudinem, ac specialiter reservata in signum specialis prærogativæ &c. Papæ convenient, quæ nonnunquam inferioribus concedi solent, nullo unquam tempore præscribi possit, ut ex dictis patet, immemorialis tam præscriptio negari non debet circa ea, quæ nonnunquam inferioribus etiam à Pontifice conceduntur.

§. IV.

De tempore quo præscribi potest contra Principem vel ejus Fiscum?

Contra Principem nonnunquam præscribuntur, quæ ipsi competunt in recognitionem supremæ potestatis illius, ut dictum, neque ea bona contra Principem præscribuntur, quæ illi soli ratione dignitatis reservantur, si nulli subdito ea communicari à Principe soleant, ut iterum ex dictis patet; quæ vero ad jurisdictionem Principis pertinent, subditis tamen, quamvis raro, nonnunquam solent com-

municari, præscribi contra illum possunt, prout dicitur in e. super quibidam §. *Præterea de V. S.* sine titulo quod tempore immemoriali; cum titulo ius 40. annos; vel si bona sint, quando ronam spectant, intra centum annos, cum enim tio anni requirantur ad præscribenda bona Civitatis cum titulo argu, L. ule. Cod' de SS. Ecclesijs, multo magis ad præscribenda bona regni quiarentur.

Ad præscribenda verò bona immobilia, quæ immobilia contra filio Principis, si bona talia fisco jam finis corporata, requiruntur cum titulo 40. anni; si vero nondum sunt fisco inde & incorporata, neque etiam fisco denunciata, quamvis illi debita sunt, præscribuntur tempore ordinario, sicut in privatorum bona; si verò denuncia sunt fisco, nondum autem tradita corporata, quadriennio præscribuntur de quibus videantur Civilista. Ceteri adversus fiscum Ecclesie Romanæ nisi centum annis præscribuntur, & adhuc fiscum inferiorum Ecclesiarum ad annis, sicut supra de præscriptione contra Ecclesias dictum.

§. V.

De tempore quo præscribi possunt bona feudalia & emphatica!

Etiam hujus §. materia portat sibi Civilista quæ Canonista perdebat de ea tamen breviter dici potest, ad inducendam vel constituendam feudum viæ præscriptionis, requiri cuni titulo 40. annos, sine titulo tempus immemoriali; ut tamen extraneus jus feudi, contra Vasallum vel etiam contra Dominum feodi